

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v plénu složeném z předsedy Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Vladimíra Kůrky (soudce zpravodaje), Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného a Michaely Židlické o návrhu Nejvyššího správního soudu na zrušení ustanovení čl. IV bodu 3 zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového vysílání na zemské digitální vysílání, spojeném s návrhem na spojení věcí podle § 112 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 63 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Podáním doručeným Ústavnímu soudu dne 21. 8. 2012 navrhl Nejvyšší správní soud (senát 1 As) s odvoláním na čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen "Ústava") a podle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o Ústavním soudu"), aby Ústavní soud zrušil ustanovení čl. IV bodu 3 zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového vysílání na zemské digitální vysílání, (dále jen "zákon č. 304/2007 Sb."); současně s poukazem na § 112 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 63 zákona o Ústavním soudu, navrhl, aby Ústavní soud řízení o tomto návrhu spojil s řízením vedeným u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 8/09.

Ústavní soud z vlastního spisu sp. zn. Pl. ÚS 8/09 zjistil, že dne 27. 4. 2009 bylo zahájeno řízení ve věci rovněž Nejvyššího správního soudu, v níž navrhl zrušení téhož ustanovení čl. IV bodu 3 zákona č. 304/2007 Sb. (jakož i čl. IV bodu 5 a věty druhé a poslední bodu 6 téhož zákona).

Podle ustanovení § 35 odst. 2 zákona o Ústavním soudu je návrh nepřipustný, jestliže Ústavní soud již v téže věci jedná.

Vycházejí z toho, že na základě prvně podaného návrhu bude ustanovení čl. IV bodu 3 zákona č. 304/2007 Sb., jehož zrušení se Nejvyšší správní soud i nyní domáhá, podrobena ústavnímu přezkumu, je evidentní, že situace předvídaná citovaným ustanovením zákona o Ústavním soudu nastala i v dané věci (srov. kupř. usnesení ze dne 18. 10. 2010 sp. zn. Pl. ÚS 45/10, ze dne 23. 2. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 40/10, ze dne 15. 11. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 31/11 a ze dne 6. 3. 2012 sp. zn. Pl. ÚS 7/12).

Vzhledem k tomu, že návrh předmětný nerozšiřuje argumentační bázi předchozího návrhu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 8/09, patří se jen v obecné rovině připomenout, že z konstantní judikatury Ústavního soudu vyplývá vázanost Ústavního soudu zásadně petitem návrhu, nikoli již jeho odůvodněním (nikoli jen těmi námitkami, jež byly navrhovatelem ve vztahu k tvrzené protiústavnosti uplatněny).

Meritornímu projednání návrhu tedy brání procesní překážka litispendence; zásada, že navrhovatel má právo účastnit se řízení o dříve podaném návrhu jako vedlejší účastník (§ 35 odst. 2, věta druhá, za středníkem zákona o Ústavním soudu), zde vzhledem k tomu, že se již dřívějšího řízení účastní, nabývá "čistě akademickou povahu" (sp. zn. Pl. ÚS 40/10).

Nezbylo proto, než návrh Nejvyššího správního soudu mimo ústní jednání a bez přítomnosti účastníků usnesením, přijatým podle ustanovení § 43 odst. 2 písm. b) zákona o Ústavním soudu z důvodu předvídaného ustanovení § 43 odst. 1 písm. e) a § 35 odst. 2 téhož zákona, odmítnout.

Ústavní soud tak rozhodl v plénu, a to podle ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. b) rozhodnutí č. Org. 40/11 publikovaného jako Sdělení Ústavního soudu č. 242/2011 Sb.

Návrhem na spojení věcí se za těchto okolností již nebylo nutné zabývat; zvláštního (negativního) výroku zde netřeba.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu odvolání není přípustné.

V Brně dne 9. října 2012

Pavel Rychetský v. r.
předseda Ústavního soudu